

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouißimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 15. De sentiis pro bonis, & contra impios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

MEDITATIO XV.

DE IVDICIS PRO
iustis, & contra improbos
sententijs, earumq; ex-
ecutione.

SENTENTIARVM series, quas Christus Dominus noster in die IVDICII proferet (sensibili vt creditur voce) pro bonis, & cōtra iniquos, expressa est in Euāgelio, ab ea initio facto, qua erit pro bonis; vt vel ex hoc intelligatur, quā sit is propensior ad pramiam reddenda, quā supplicia.

Abulen. q.
333. in Matt.
Iansenius,
Sorus, &
alij.

PUNCTVM I.

PRIMUM considerandum, qua ratione Dominus noster sedens in gloriae suae throno, iustos respiciens, blanda dulcique voce illos alloquens; a Venite, dicit, benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnū a Matt. 25. a constitutione mundi: esurivi enim, & dedistis mihi manducare, &c. Huius sententiae verba singula seorsim meditabimur, eorum perpendiculariter mysterium, iuxta eam orandi formam, quae introductionis §. 9. posita est: sed quoniam haec praemia fusius postea meditationi subijciuntur; eadem hic insinuabuntur solum.

Pars I.

L

VENI-

VENITE

IN hoc verbo causæ expendendæ sunt, cur dixerit VENITE; vnde illi, & quo sint venturi. VENITE nunc dicit, vt reuocent sibi in memoriam primam vocationem, qua, ad ipsum sequendum, eos vocauerat, cum dixit: b
 b *Matt. 11. 8.* *Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis: & ego reficiam vos: & illam: c* *Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam & sequatur me.* Et quoniam vocem illam boni audiuerunt, simili nunc alia ad eos vtitur, atque si diceret: siquidem secuti me estis cruce vestra sublata; & vos ipsos mortificastis, vt vitam meam imitaremini: Venite nunc ad præmium, etiam me sequentes in gloria. d
 d *Cant. 4. 8.* *Venite de monte libano Ecclesiæ meæ, in qua baptismo regenerati, & pœnitentiæ lachrymis abluti, cedrorum instar in virtute creuitis: Venite ex tribulatione magna, in qua estolæ vestras in sanguine meo abluentes, & dealbantes hactenus mansistis. Venite de cubilibus leonum, de montibus pardorum, in quorum societate viuentes, magnas sustinistis persecutiones: exite de medio eorum; venite, vt coronemini, dignoque vestris victorijs præmio afficiamini. Audi, ô anima mea, sine mora vocem, qua te Christus ad vitæ suæ imitationem vocat; quò alteram dulcissimam vocem audire sis digna, qua te vocet ad coronam.*

BENEDICTI PATRIS MEI.

ALTERVM est verbum dulcissimum, **BENEDICTI PATRIS MEI**, quo vtitur, vt omnibus constet de beneficiorum, quæ in eos contulit, confert, & conferre vult in æternum, immensitate: illud adimplens Psalmi: *f* **Psal. 33. 3.** *Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto eius? Innocens manibus, & mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo: hic accipiet benedictionē à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo. Nec benedictos Abraham, Isaac, aut Iacob, nec benedictos Moysi aut Patriarcharum, aut Prophetarum appellat: sed æterni PATRIS MEI g qui benedixit vos in g Ephe. 1. 3. omni benedictione Spirituali in cælestibus, gratia suæ dona hactenus, nunc etiam gloriæ suæ plenè cōmunicans. Nec dixit **BENEDICTOS DEI**, sed **PATRIS**, quod intenderent, omnes benedictiones à Paterno illo amore, quo Deus illos filij sui intuitu est profecutus, profluxisse. Et quoniam eius benedictio non inanis, sed efficax est: (efficit enim statim quod dicit) suauissimo illo verbo, noua quadam, & extraordinaria eos læticia replebit.*

I.

II.

III.

POSSIDETE PARATVM
vobis regnum à constitutione mundi.

TERTIVM addit verbum: **POSSIDETE**, vbi expendendum est, quodnam hoc sit

I.

L 2

Regnum

Regnum, à quo tempore, & qua ratione Bonis sit præparatum, eiusque possessio eis tradatur. In quibus omnibus infinita elucet cælestis nostri Patris charitas. Nam in primis voluit, hæreditatem, & primogenituram filiorum suorum esse Regnum adeo excelsum, vt per excellentiam, Regni nomen mereatur: non enim est terrenum aliquod, sed cæleste; cuius sunt infinitæ diuitiæ, deliciæ inæstimabiles, quæ beatos

II.

faciant possessores. Hoc regnum eis benignissimus Pater ab æterno præparauit, misericordia sua eos ad illud, vt secum regnaret prædestinans. Ad quod ab initio mundi cælum empyreum

III.

creauit, vt ciuitas esset Regia, in feliciū horum Regum habitationem destinata. Adiecitque maxima teneritudine verbum illud, VOBIS:

atque si distinctiū diceret: non Angelis præcipuè, & eorum defectu vobis; quasi loco eorum, qui eius sedes perdiderunt, vos sitis illud ingressuri, & eas occupaturi; sed æquè vobis atque illis; omnibus videlicet iustis, Angelis & hominibus, animabus, & corporibus vestris præparatum est. Venite itaque, & pacificè

IV.

Regnum illud possidete nobilissimum, antiquissimum, à quo nunquam repellemini. Intrate in gaudia Patris mei, quæ nunquam vobis auferentur, h *sedete mecum ad correptandū*

h. Apoc. 3. 21.

in throno, sicut ego cum Patre sedeo in throno eius. O Pater dulcissime, gratias pro tam excelso Regno ago, quod tuis electis præparasti; vt gratiæ, & charitatis tuæ diuitias infinitas ostenderes. Concede mihi obsecro, animam

meam

meam ita preparare, ut in ea tu regnes, per gratiam, & postea eandem deducas ad hoc regnum possidendum in tua gloria. Amen.

ESURIUI ENIM ET DEDISTIS mihi manducare.

I.

PROLATA sententiâ, mox eius ratione subiungit, merita commemorans, cur illis Regnû tribuat. *Esuriui, inquit, & dedistis mihi manducare; sitiui, & dedistis mihi bibere; hospes erâ, & collegistis me; nudus, & operuistis me; infirmus, & visitastis me; in carcere eram, & venistis ad me: ut me inde liberaretis.* Admirati verò iusti, quòd ob opera adeo exilia tantum illis regnum largiretur: quodque huiusmodi opera misericordie tanti faceret, atque si ipsi in persona fuissent exhibita, interrogabunt eum; non tam verbis, quàm sensu, & admirationis affectu: *Quando te Domine vidimus esuriientem, & pauimus te? sitientem, & dedimus tibi potum? quâdo te vidimus hospitem, & collegimus te? aut nudum, & cooperuimus te? aut quando te vidimus infirmum, aut in carcere, & venimus ad te? Et respondens Rex, dicet illis. Amen dico vobis, quamdiu fecistis vni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis. ego enim in illis eram; quos licet paruulos, gloriôr habere fratres. Felices pauperes, quos idem, qui eos iudicaturus est, habet ut fratres; & Rex ipse, non eos tantùm affecturus est præmijs; sed illos etiam, qui eisdem benefecerint. O felicia*

misericiordiæ opera, quorum principale obiectum est Christus; & præmium, eiusdem Regnum! ò beati misericordes, qui in illa die tantam obtinebunt misericordiam!

II.

ULTIMO, considerabo, etsi Christus in Evangelio, ad sententiæ suæ æquitatem, solum nominauerit opera misericordiæ proximis exhibita, declaraturum tamen tunc alia quoque eorundem iustorum bona opera; obedientiam, mortificationem, quæ ad ingressum in cælum est necessaria. Et quoniam Dei vox est infinitæ virtutis, ita illa opera, cuiusvis menti manifestabit, ut omnes intelligant specialia illa propter quæ Regnum cælorum eis impertiatur. Nam Martyri dicit: veni benedicte Patris mei, & posside Regnum paratum tibi, quia sanguinem tuum pro me fudisti; Virgini dicit: veni benedicte Patris mei, propter virginitatem animæ, & corporis, quam custodisti; Religioso: veni benedicte Patris mei: quia tua omnia, ut me sequereris, reliquisti. Et in hunc modum ratiocinari licet per reliquos iustorum status. O quantam adferet omnibus consolationem dulcis illa indulgentissimæ sententiæ vox, qua plenum Deus gaudium lætitiæque eorum auribus adferet, *in Psal. 50. 10* *exultabunt ossa illorum humiliata.* Felices oves, quæ in hac vita, pastoris sui vocem audientes, eius vestigia sequuntur: nam illa die ad eius dexteram collocatæ, vocem illam audient, qua ad æterna eius pascua vocentur. O Pastor lupreme, copiosa tua gratiâ me adiuua, quò ita tibi

tibi obediam: vt fauentem ad eò sententiam
audire merear. Amen.

PUNCTVM II.

SECUNDO considerandum, quàm iracundum vultum in impios Iudex conuertet, & tremenda voce, **DISCEDITE**, dicit, *maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & Angelis eius: esurii enim, & non distis mihi manducare, &c.* Cuius sententiæ verba, vt præcedentis, seorsim possunt considerari. in ea enim aperiuntur omnia pœnarum genera, quibus in inferno damnati cruciantur: de quibus prolixiorẽ postea meditationem instituemus.

DISCEDITE A ME.

PRIVM sententiæ huius verbum est, **DISCEDITE A ME**: quo illi ad æternam pœnam (quæ **DAMNI** dicitur) condemnantur; ad æternum videlicet è coelo exilium, & visionis Dei priuationem. & quo illos pungat magis, cum se illis ad eò glorificatum ostendit, **DISCEDITE**, inquit, & **ME**, Deo vestro, primo vestro principio, & ultimo fine, discedite à me Redemptore vestro, qui vestra causa homo factus, hæc vulnera accepi, vt bono vestro consulerem: & licet vos ad veniam inuitauerim, illam non acceptistis. Quare æternum à mea discedite amicitia, protectione mea, à Regno meo, & Paradiso; à visione clara mei, à copioso

fluio deliciarum mearum : & quoniam, qui à Christo discedit, ab ijs quoque discedat necesse est, qui Christo coniuncti sunt : cùm eis dicit **DISCEDITE A ME**, simul dicit : discedite à meis omnibus, ab Hierarchijs & choris Angelorum meorum, ab Apostolis, Martyribus, Confessoribus, Virginibus ; à iucunda Matris meę societate, quæ cùm etiam vestra esse voluerit ; eius patrocinio uti nolueritis ; factis multum illa operæ posuit, ut vos ad obsequium, & domum meam deduceret ; sed vestra vos prava voluntate, procul ab ea recessistis. In cuius pœnam, & supplicium mea ego vos iustissima voluntate, à me in perpetuum exilium pello ; & à me meisq; omnibus separo, sine vlla amplius spe partem aliquam in me, & rebus meis habendi. O Saluator mi, ne talis, quæso in me pœna deueniat, qua in æternum à te separer. aliã quacunq; me affice : modo semper sim apud te ; amoris vinculo tibi coniunctus, Amen.

MALEDICTI.

ALTERVM verbum est MALEDICTI, quo, quia efficacissimum est, omnia in eos maledicta, & infelicitates æternas iacit, quas peccatis illi suis promeriti sunt. Erit eorum anima maledicta, & corpus maledictum, facultates, & sensus maledicti : descendet super eos maledictio, & famis & sitis, morborum & dolorum, infamiz, & dedecoris. *Maledicti in ciuitate, maledicti in agro ; maledicti in domo*

k Deut. 26.
28. &c.

quam

quam incolent, in focus, quos habebunt, & in rebus omnibus, quæ illis euenient. Nec tamen, cum MALEDICTOS vocauit, adiecit Patris mei, sicut Iustos benedictos Patris mei dixit, vt intelligant, benedictionem à Deo Patre originem ducere, qui, quod in se est, voluisset, & hos esse benedictos: maledictionem autem ab ipsismet, & ipsorum culpis oriri, iuxta illud Davidis. *Dilexit maledictionem, & ueniet ei, & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo: & induit maledictionem sicut vestimentum, & intrauit, sicut aqua in interiora eius, & sicut oleum in ossibus eius.* O quanta rabie desperationeque animi infelices agitabuntur, tremendum illud æternæ suæ damnationis verbum audientes, quàm rabida inuidia illorum viscera transfiget cum audient Christum Iustis benedicientem, nulla ipsis relicta benedictione. Esau, cum cogouit, Iacob fratrem suum minorem natu, benedictionem sibi præripuisse. *Irrugijt clamore magno, & consternatus euiatu magno flebat, patriq; dicebat: Nunquid non reseruasti, & mihi benedictionem? Num vnã tantum benedictionem habes Pater?* cum igitur reprobi, per Esau significati, videbunt electos, per Iacob notatos, cælestis Patris benedictionem ita occupasse, vt ne vnica ipsis sit reliqua: quos gemitus, quos edent euiatus, quàm lymphaticè & desperatè ipsimet maledictionem illam propriam confirmabunt: maledicentes diei, in quo nati sunt, & lacti quod ex maternis vberibus suxerunt, optantes,

1 Psal. 108.
17.

m Gen. 27.
34.

LE PONTÉ
1re E.

n Gal. 3. 13.

se natos non esse potius, quam tremendam aded maledictionem audire. O I E S V dulcissime, qui crucem conscendens n *maledictum factus es, vt a maledicto nos, & culpæ & pænæ æternæ redimeres, adiuua me tua misericordia, ne tanta mihi eueniat miseria, Amen.*

I N I G N E M A E T E R N V M.

- I. **T**ERTIVM verbum est: I N I G N E M A E T E R N V M; quo ad pœnam, quam S E N S V S vocant, ignis æterni nomine expressam, eos condemnat. atque si diceret, non vos à me repello, vt ad præteritæ vitæ libertatem, laxitatemque redeatis: neque, vt ad palati vestri gustum vitam ducatis super terram: sed, vt ad terribissimum inferni carcerem descendatis, vbi horrendis ignis ardoribus torqueamini: idque non ad decennium, aut decem mille annos; sed quamdiu ignis ipse, qui æternus est, durabit; exequeturque torquendi vim in omnem æternitatem. O quantâ adferet tremendum hoc verbum miserrimis illis peccatoribus afflictionem, cernentibus ad eundem se carcerem ignisque detrudi, vnde anima ascenderat: vt corpus ipsum in æternum simul cum ipsa ardeat in flammis, quas hæcenus sola fuisset experta.
- II.

Q V I P A R A T V S E S T.

ADDITVR hoc verbum, vt infelices intelligant: Iustitiam diuinam, vt Iustis Regnum in præmium, sic impiis ignem in supplicium præparasse: qui etsi corporis oculis esset

esset occultus, fuit tamen fidei illorum oculis
 reuelatum: quibus illum spectasse, & sic præ
 cauisse potuerunt. Hisce oculis penetranda
 mihi terra est, & conspiciendus in eius centro
 ignis præparatus in poenam meorum scele-
 rum, nisi poenitentiam habuero, memor sen-
 tentiæ Isaiæ: *o Præparata est ab heri Tophet à* o Isa. 30. 33.
Rege præparata, profunda, & dilatata: nutri-
menta eius ignis, & ligna multa. Flatus Domi-
ni sicut torrens sulphuris succedens eam. Vocat
 autem locum TOPHET eo modo, quo Chri-
 stus Dominus p. *Gehennam* nuncupauit. Erat e-
 nim locus tremendorum ignium, in quo q *m-* p Mat. 5. 24.
fantes comburebantur, qui Idolo Moloch 32.
 consecrabantur: vt per huiusmodi Vulcanos, q 4. Reg. 23.
 & horrendas fornaces, ac tremenda ignis, fu- 10.
 mi, & Sulphuris loca, quæ in aliquibus regio-
 nibus super terram visuntur, tanquam per ve-
 stigia quædam, intelligamus horrendum il-
 lum ignem, quem subtus terram Deus præpa-
 rauit aduersus eos, qui animas suas Moloch,
 siue Dæmoni consecrarunt.

O Rex æterne, qui cælum & infernum præ-
 parasti, illud ad indulgendum bonis, leni cha-
 ritatis tuæ aura: hunc ad torquendum impios,
 accenso iræ tuæ vento: visita, quæso, me diuinæ
 inspirationis tuæ afflatu, vt vtriusque huius
 loci sim memor; gratiaque tua me eâ vitæ ra-
 tione præparem, vt primum illum locum
 obtineam, & liberer à secun-
 do, Amen.

DIABO-

DIABOLO ET ANGE-
lis eius.

QUOD verbum adiecit, vt intelligerent infelices, se ad perpetuam dæmonum societatem etiam damnari: illisque in pœna fore pares, quibus se in culpa coniunxerunt: & qui ad Luciferi, & Angelorum eius partes, Christo relicto, se transtulerunt: ferant cum eisdem, & per eosdem, quos sunt secuti, supplicium: & illi sint ipsorum carnifices, qui fuerunt têtatores. Non tamen hîc adiecit verbum illud: qui paratus est VO B IS, vt de Regno dixerat bonis: vt, obiectâ illis misericordiâ, quam exhibere paratus erat, nunc magis illos perstringat: quia non statuerat infernum pro hominibus fabricare: nisi enim se ipsi tali supplicio dignos, sceleribus suis constituisent; & in eis pertinaciter hærere, nec pænitentia, dæmonû instar, tangi voluissent: non fuissent ad æternû cum illis ignem condemnati. O Deus, vt misericordiarum, ita vltionum; siquidem potius misericordiam, peccatoribus condonando, exhibere cupis, quàm eosdem castigando, vindictam de eis sumere: locum mihi, quæso, veræ pænitiæ concede; ne cum impænitentibus Dæmonibus æternû castiger, Amen.

ESVRIVI ENIM, ET NON
dedistis mihi manducare.

I. **M**OX adfert Iudex, æquissimæ suæ sententiæ rationem; quia **ESVRIVI**, inquit, &

NON

non dedisti mihi manducare, nec alia misericordiae opera mihi exhibuistis. Excusantibus autem se damnatis, quasi illis operibus erga Christum non defuissent: respondebit. *quod uni ex his meis minimis non fecistis, nec mihi fecistis*: quia in eis ego eram: ideoque quod illis non fecistis, nec mihi fecissetis. *Qui enim non diligit proximum suum, quem videt, Deum, quem non videt quomodo potest diligere?* & qui Dei imaginis, quam praesentem habet, obliuiscitur: quo modo recordabitur Dei, quem absentem esse iudicat? Illud quoque aduertam: in hac sententiae aequitate minores in specie culpas exprimi: ut intelligatur, quanto seuerius grauiores merito puniendae sint: quas tamen etiam commemorabit; in specie, & particulariter, cuique manifestando (omnibus audientibus) causam, cur damnetur. Luxuriosis, verbi gratia, dicens, discedite a me maledicti in ignem aeternum ob luxuriam, & vestros carnis lapsus; Periuris & blasphemis dicit: discedite a me, quia nomen meum profanastis; cum ego vestrum tam sollicitum honorare curauerim.

TERTIO, perpendam, damnatos illos tunc pro se allaturos bona aliqua etiam praestantia, quae aliquando praestiterunt, dicentque Christo: *Domine, Domine, nonne in nomine tuo prophetauimus, & in nomine tuo daemones eiecimus, & in nomine tuo virtutes multas fecimus?* quomodo nunc a te reuicis? Et tunc (ait) *confitebor illis: quia nunquam noui vos, discedite a me, qui operamini iniquitatem, atque si clarius eis di-*

ceret:

xi. Ioan. 4.
20.

Matt. 7. 21

ceret: Fidem istam, & gratias, quas habuistis, non ignoro, quia ego vobis illas tribui: sed abusi eis fuistis, multis eas sceleribus deturpantes: fuisset verò cōsentaneum, qui aliis prophetabatis, vobis ipsis etiam prophetare: & qui de aliorum corporibus dæmonia eiiciebatis, ex vestris animabus eosdem propulsare; & miranda aliàs præstantes, etiam studiosa virtutum opera vos præstare: sed quia id facere neglexistis, ideo vos neque agnosco, neque approbo quæ fecistis: & licet vos me Dominum iam compelletis, non vos seruos agnosco, qui parère mihi nolulistis. Ex quibus intelligam: si tunc nec prophetiæ, nec potestatis miracula faciendi ratio habebitur, nisi pietas, obedientia aliæque virtutes adsint: multò minorem habendam rationem nobilitatis, diuitiarum, dignitatum, scientiarum, & similiù rerù inferiorum: licet magnæ illæ sint apud homines: quia omnib. vniuersim dicet Christus: *Nescio vos*, discedite à me operarii iniquitatis.

STATIM verò atq; tremendam hanc vocem audient damnati: cadet super eos lethalis rabidq; tristitia. Si enim vel ad ipsa imminētis iudicii signa, quæ *corrusationis* instar, fulmen istud præcedunt *commota est, & contremuit terra*, & ipsa eorum ossa præ timore exsiccabuntur: quantum tremorem ipsum tonitru, quantam fulmen turbationem, & quantum ignem, tormentum credemus allaturus? O supreme Iudex, mitte diuina inspirationum

Psal. 76. 19

Psal. 96. 4.

Fulgura super terram animæ meæ, vt, quæ in iudi-

iudicio tuo fient, cōsiderans, tremat; vitāq; in meliorem cōmutet: vt tu mutes sententiam. Muta, Deus cor meū dexterā tuā, nec in illa die me colloques ad sinistram. cū veneris iudicare v noli me condemnare. Ignoscat mihi nūc tua misericordia, ne tūc me tua condēnet iustitia.

v *Iob. 10. 2.*

PUNCTVM III.

CONSIDERANDA tertio loco est vtriusque sententiæ executio; de qua ita Christus vltimò: *a Et ibunt hi in supplicium æternum, iusti autem in vitam æternam.*

a *Mat. 23. 46.*

PRIMUM itaq; sententiæ in damnatos lætæ executionem perpendam. In momento enim post eius prolationem absq; mora vlla, iustis intuentibus, dehiscet terra sub pedibus eorū, & simul cum dæmonibus, à quibus rapiuntur, ad inferna descendunt. terra verò mox ocludetur, damnatis æternū in ignea illa abyssō sepultis. Et tunc impleta censetur maledictio in psalmo expressa *b Veniat mors super illos, & descendant in infernum viuentes.* Et illa *c S. Ioan. sententiā c Diabolus & infernus, & mors missi sunt in stagnum ignis, & qui non est inuentus in libro vitæ scriptus, missus est in stagnū ignis, & sulphuris, vbi die & nocte torquebuntur in secula seculorum, cum Antichristo, & eius falso Propheta. Et hac est mors secunda, amara & æterna; cōplectens animam, & corpus: quæ prima morte, hoc est culpæ; & corporis, quæ ex illa prouenit, interierunt. O quam furiosa rabie damnati ferent, quod tali sententiæ non possint resistere, aut eius executionē impedire!*

b *Psal. 54. 16.*c *Apos. 20. 14.*

O quàm

O quam acerba illorū viscera penetrabit inuidia, dum iustorum, à quibus separantur, gloriam intuebuntur! O quanta desperatione ac tristitiā afficientur secunda hac morte, & ipso primo in lacum illum fœtidissimum ingressu, quas animi anxietates ad eò rabidas sentient, videntes se tot terræ montibus oppressos; æternis clausuris oclusos; pedibus manibusq; æternæ damnationis catenis ligatos. Tūc sen-

d Hier. 2. 19. tient re ipsa: *d quia malum, & amarum eū fuerit, reliquisse Dominum Deum suum; & eius timorem apud ipsos non fuisse.* Time, anima mea, mortis huius secundæ atrocitatem, vt primæ turpitudinem euites. Ingredere spiritu e in *rag nes illas terra à facie formidinis Domini,* abcondere in medio illarum; vt quæ illic aguntur quietiùs contemplans, & omnipotentis iram pertimescas, & furorem eius euadas.

f Psal. 57. 11. CONSIDERA etiam, quàm tunc flat *buntur iusti (vt ait Dauid) cum viderint vindictam,* quam iustitia diuina de peccatoribus sumet: & quamuis inter damnatos videant parentes, fratres, amicos, nulla tamen propterea pœna, sed magna afficientur lætitiā: quia agnoscant, quātum æquitatis eluceat in diuina sententia: ideoque canticum illud concinent, quod Moyse cecinit, cum Aegyptii submersi *g Exod. 15.* sunt in mari. *g Abyssus operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis. Dexterā Domini magnificata est in fortitudine, dexterā sua Domine percussit inimicum.* Et illud canticū Agni *h Apoc. 153.* apud S. Ioannem *h Magna & mirabilia sunt*

opera

opera tua, Domine Deus omnipotens: iusta, & vera sunt via tua, Rex omnium seculorum: Quis non timebit te, Domine, & magnificabit nomen tuum? quoniam solus pius es, quoniam iudicia tua manifesta sunt.

III.
 HIC ascendens ad considerandam executionis formam sententiæ iustorum, perpendā: qua ratione iusti omnes in aëra eleventur, Duce[m] suum IESUM CHRISTUM sequentes, mille cantica cum iubilo cantantes, & glorificantes Deum, qui è tot tantisque periculis eos eripuerit. Verba illa psalmistæ usurpantes. *Benedictus DOMINVS, qui non dedit nos in captiōem dentibus eorum: anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium; laqueus contritus est, & nos liberati sumus. Adiutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit calum, & terram.* Et hac ratione in gaudio, & lætitia inenarrabili penetrabunt cælos vsque ad Empyreum, vbi eos Christus Dominus in gloriæ, quam habituri sunt, thronis collocabit: vt in pace summa, & gaudio per totam æternitatem cum ipso regnent. O felices studiosæ vitæ labores, qui copioso aded præmio in æterna vita afficiuntur; gaude, anima mea, spe tantorum præmiorum; & magno propterea feruore labores præsentis amplectere.

i Psal. 123. 6

PRAEDICTORVM

Conclusio.

Serm. 21. ex
paruis

AD supra dictorum conclusionem super est, me ipsum (vt S. Bernardus ait) in hoc mundo, tanquam in medio inter calum, & infernum loco, considerare; eoque modo, quo solent tyrones religiosi in tyrociny sui habitatione, me habere: quem Deus, praeceptis quibusdam mihi impositis, & arumnis immisis probet: vt, eius gratia assistente, bene probatus euadam: si male in hac probatione me gessero, ad partes demonis accedendo, irreuocabili Dei sententia damnatus, è mundo in barathrum precipitabor: sin bene me Deo probauero, eius voluntatem exequendo: eiusdem sententia ex mundo hoc ad calum deducar. Summe propterea mihi incumbit, ad vitam meam rationem aspicere: vt ex ea bene probatus exeam.

kPsal. 138. 1.

O Deus aeternae, qui terram hanc tanquam nostra probationis domum fecisti, vt in ea, quos ad calum destinasti, exerceres; k proba, & exerce me Domine, qui nouisti sessionem meam, & resurrectionem meam, tuam praeueniens misericordia: vt ita me, tibi semper obediendo, probem; vt in die Iudicij me approbes, & in tuum Regnum admittas, Amen.